

Konsultacje krajowych aktów prawnych – monitoring legislacji ZPPM w okresie od 16 do 22 grudnia 2024 roku Raport na dzień 23 grudnia 2024 roku

I. Projekty aktów prawnych

W omawianym okresie Rządowe Centrum Legislacji opublikowało 2. projekty ustaw oraz 37. projektów rozporządzeń Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz poszczególnych Ministrów.

Przeprowadzono konsultacje 2. projektów ustaw i 7. projektów rozporządzeń dotyczących podmiotów członkowskich (pracodawcy, przedsiębiorcy, JST) zrzeszonych w Związku. Zostały one omówione w tekście poniżej.

Projekty ustaw:

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz niektórych innych ustaw (numer z wykazu: UD118)

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, z późn. zm.), zwaną dalej „Prawem budowlanym”, zasadą jest wydawanie pozwolenia na budowę obejmującego całe zamierzenie budowlane. Obowiązujące przepisy nie pozwalają na budowę części zamierzenia budowlanego, jeżeli nie składa się ono z więcej niż jednego obiektu, a zarazem wybrany obiekt lub zespół obiektów nie może samodzielnie funkcjonować. Wspomniana zasada nie odpowiada specyfice procesu budowlanego obiektu energetyki jądrowej, w tym elektrowni jądrowych – na co wskazuje doświadczenie międzynarodowe – i staje na przeszkodzie sprawnej realizacji inwestycji tego rodzaju

Przygotowanie i realizacja obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących uregulowane są m.in. ustawą z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2024 r. poz. 1410, z późn. zm.), zwaną dalej również „specustawą jądrową”, którą wprowadzono szereg rozwiązań szczegółowych dotyczących procesu inwestycyjno-budowlanego, stanowiących odstępstwa od ogólnych zasad regulujących ten proces. W obowiązującym brzmieniu specustawy jądrowej m.in. przewidziano katalog prac, które mogą być wykonane przed uzyskaniem pozwolenia na budowę dla całego zamierzenia budowlanego w postaci obiektu energetyki jądrowej, ale jest on ograniczony i niewystarczający w realiach specyfiki budowy tego rodzaju obiektu. Ponadto obowiązującą zasadą jest, że dla realizacji prac polegających na bezpośrednim wykonywaniu części obiektu jądrowego lub innych prac mogących mieć znaczenie z perspektywy bezpieczeństwa jądrowego, niezbędne jest uzyskanie zezwolenia na budowę wydawanego przez Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki, zwanego dalej „Prezesem PAA”, na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1277), zwanej dalej również „Prawem atomowym”, dla całego obiektu energetyki jądrowej, a następnie pozwolenia na budowę dla tego obiektu, wydawanego przez wojewodę na podstawie Prawa budowlanego.

W projekcie ustawy o zmianie ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz niektórych innych ustaw, zwanym dalej „projektem”, proponuje się dwa zasadnicze rozwiązania:

- 1) umożliwienie wydania pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej także na taką część zamierzenia budowlanego, która nie może samodzielnie funkcjonować;
- 2) umożliwienie uzyskania przez inwestora pozwolenia na budowę w zakresie wstępnych robót budowlanych.

Pozwolenie na budowę inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej na część zamierzenia budowlanego, która nie może samodzielnie funkcjonować, będzie wydawane przez wojewodę na zasadach i w trybie określonym w Prawie budowlanym.

W projekcie uregulowano tryb występowania i uzyskiwania pozwolenia na budowę w zakresie wstępnych robót budowlanych, opinii Prezesa PAA w zakresie tego, czy dana, niewymieniona wprost w ustawie, praca wchodzi w zakres wstępnych robót budowlanych, a jeśli tak, to do której kategorii należy ją zaliczyć, oraz zezwolenia na wstępne roboty.

Ponadto w projekcie zamieszczone zostały przepisy ujednolicające siatkę pojęciową, którą posługuje się specustawa jądrowa, oraz regulujące zmiany wynikowe, związane z wprowadzeniem do porządku prawnego nowych rozwiązań.

W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie rozwiązań, które usprawnią proces przygotowania realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji im towarzyszących, co zmniejszy ryzyko opóźnień w przygotowaniu i realizacji tych inwestycji oraz da możliwość ich szybszego zakończenia.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-przygotowaniu-i-realizacji-inwestycji-w-zakresie-obiektow-energetyki-jadrowej-oraz-inwestycji-towarzyszacych-oraz-niektorych-innych-ustaw/>

2. Projekt ustawy o uchyleniu ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej (numer z wykazu: UD78)

Ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej (Dz. U. poz. 1941), zwana dalej „ustawą o CIE”, wprowadziła rozwiązania, które nie zapewnią kompleksowej realizacji założonego celu, jakim jest poprawa świadomości emerytalnej i zachęta do efektywnego oszczędzania na przyszłość. Jednocześnie rozwiązania te generują bardzo wysokie koszty dla budżetu państwa. Należy również wskazać, że to Zakład Ubezpieczeń Społecznych prowadzi działania w obszarze edukacji społeczeństwa w zakresie oszczędzania na cele emerytalne.

Dodatkowo, proponowane rozwiązania systemu wymagają posiadania komputera lub smartfonu oraz kompetencji cyfrowych, co może wykluczyć część społeczeństwa z dostępu do informacji zgromadzonych w CIE.

Rekomendowanym rozwiązaniem jest rezygnacja z budowy CIE oraz uchylenie ustawy o CIE. W konsekwencji uchylenia ustawy zmiany wymagają inne ustawy, które zawierają regulacje odnoszące się do CIE. Ocena efektywności kosztowej budowy CIE wykazała, że generuje ona bardzo wysokie koszty w stosunku do ewentualnych spodziewanych korzyści. Proponowane rozwiązanie jest uzasadnione ograniczaniem wydatków z budżetu państwa.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-uchyleniu-ustawy-o-centralnej-informacji-emerytalnej/>

Projekty rozporządzeń i innych aktów prawnych:

1. Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie programów szkoleń z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej oraz wymagań dla podmiotów prowadzących szkolenia (numer z wykazu: 1179)

W obecnym stanie prawnym nie ma regulacji traktujących systemowo o szkoleniach z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej na zasadniczym poziomie reagowania na zagrożenia, tj. na poziomie gminy. Obowiązujące akty prawne są rozproszone po różnych dokumentach w randze ustaw i rozporządzeń. Zawarto je, m. in. w ustawie o zarządzaniu kryzysowym, ustawie o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawie o Państwowej Straży Pożarnej, rozporządzeniu w sprawie szkoleń w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy. Nie dotyczą wszystkich zagadnień odpowiadających problematyce ochrony ludności i obrony cywilnej, lecz tylko wybranych jej kontekstów (np. ratownictwa medycznego, ochrony przeciwpożarowej, bezpieczeństwa i higieny pracy). Nie daje to podstaw do kompleksowego przygotowania wójtów, burmistrzów i prezydentów miast, pracowników urzędów administracji publicznej oraz członków i pracowników podmiotów ochrony ludności oraz organów jednostek pomocniczych gminy do efektywnej realizacji zadań ochrony ludności, a także do ukształtowania wysokiego poziomu odporności społecznej.

Rozporządzenie dotyczące zakresu wiadomości przekazywanych w toku szkoleń ochrony ludności i obrony cywilnej oraz wymagań dla podmiotów prowadzących szkolenia ma na celu uregulować kwestie organizacji szkoleń ochrony ludności i obrony cywilnej tak, aby:

- 1) wprowadzić jednolity standard zakresu merytorycznego szkoleń (tj. wiadomości przekazywanych w toku szkoleń) w zależności od specyfiki i potrzeb szkoleniowych zróżnicowanych uczestników szkoleń,
- 2) wprowadzić wymagania dla podmiotów prowadzących szkolenia ochrony ludności i obrony cywilnej.

Projektowane rozporządzenie jest przykładem instrumentu prawno-organizacyjnego w zakresie ochrony ludności, który będzie pozwalał na zapewnienie sprawnego i efektywnego finansowania oraz działania w przedmiotowym obszarze, co przełoży się na skuteczne zapobieganie, przygotowanie oraz reakcję na zagrożenia. Praktyczna realizacja rozporządzenia będzie wiązała się z przeszkoleniem personelu w zakresie ochrony ludności i obrony cywilnej. W efekcie tego przedsięwzięcia jest spodziewana znacząca poprawa współdziałania jednostek administracji publicznej na wszystkich jej poziomach, a zwłaszcza na poziomach gminy i powiatu.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mswia-w-sprawie-programow-szkolen-z-zakresu-ochrony-ludnosci-i-obrony-cywilnej-oraz-wymagan-dla-podmiotow-prowadzacych-szkolenia/>

2. Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniającego rozporządzenie w sprawie standardu organizacyjnego opieki okołoporodowej (numer z wykazu: MZ 1728)

Przedmiotem projektowanej regulacji jest zmiana załącznika do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 16 sierpnia 2018 r. w sprawie standardu organizacyjnego opieki okołoporodowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1324), zwanego dalej „rozporządzeniem”, wychodząca naprzeciw oczekiwaniom kobiet, ekspertów w dziedzinie położnictwa i ginekologii, perinatologii, neonatologii, pielęgniarstwa ginekologiczno-położniczego, anestezjologii i organizacji pozarządowych co do zagwarantowania wysokiej jakości opieki okołoporodowej.

Zmiana załącznika do rozporządzenia wprowadza następujące zmiany w opiece okołoporodowej:

- zakres świadczeń profilaktycznych i działań w zakresie promocji zdrowia oraz badań diagnostycznych i konsultacji medycznych, u kobiet w okresie ciąży został rozszerzony o nowe badania realizowane w terminie do 10. tygodnia ciąży lub w chwili pierwszego

zgłoszenia się takie jak: badanie w kierunku wykrycia HBV, badanie w kierunku zakażenia wirusem cytomegalii (IgG, IgM), zaś w 33–37 tygodniu ciąży, w kierunku toksoplazmozy (IgM), u kobiet z ujemnym wynikiem w I i II trymestrze ciąży,

- skorygowano uległ termin wykonania badania stężenia glukozy we krwi po doustnym podaniu 75 g glukozy, które powinno być wykonane w okresie 24–28 tygodnia ciąży. Obowiązujące przepisy błędnie wskazywały wcześniejszy okres jego wykonania czyli 21–26 tydzień ciąży),
- dodano obowiązek informowania kobiet w okresie ciąży już od 10. tygodnia ciąży lub w chwili pierwszego zgłoszenia się kobiety w ciąży do lekarza lub położnej o szczepieniach zalecanych w okresie ciąży,
- do standardu włączono profilaktykę wtórną raka piersi przez dodanie zalecenia badania ultrasonograficznego piersi u kobiet, w szczególności po 35 roku życia, w sytuacji klinicznych zmian w piersi lub, gdy obciążenie rodzinne lub genetyczne wskazuje na wyższe u niej ryzyko raka piersi,
- rozszerzono katalog czynników ryzyka identyfikowanych na podstawie wywiadu przeprowadzonego podczas ciąży oraz przed porodem o konieczność identyfikacji u kobiety w ciąży chorób przewlekłych, ze szczególnym uwzględnieniem wrodzonych wad metabolizmu,
- zniesiono granicę 21–26 tygodnia ciąży jako momentu rozpoczęcia edukacji przedporodowej,
- zobowiązano podmioty lecznicze do zapewnienia kobiecie w ciąży możliwości zapoznania się z wybranym miejscem porodu i wcześniejszej konsultacji z anestezjologiem w celu przekazania informacji o wskazaniach i przeciwwskazaniach do zastosowania u niej analgezji regionalnej,
- określone zostały najważniejsze kwestie, które będą musiały zostać uwzględnione w planie porodu,
- zaakcentowano konieczność reagowania na przemoc przypominając osobom sprawującym opiekę o obowiązku wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty” w przypadku podejrzenia wystąpienia przemocy domowej,
- rodzącej umożliwiono spożywanie posiłku w trakcie porodu bez konieczności uzyskiwania zgody osoby sprawującej opiekę,
- wprowadzono zmiany organizacyjne w części dotyczącej łagodzenia bólu porodowego, które powinny przyczynić się do większej dostępności do znieczulenia zewnątrzoponowego, do najważniejszych z nich należy wprowadzenie obowiązku publikowania przez podmioty lecznicze informacji o dostępnych w podmiocie metodach łagodzenia bólu porodowego na swojej stronie internetowej i regularna jej aktualizacja, doprecyzowano sposób podawania opioidów w metodach farmakologicznych łagodzenia bólu porodowego, w celu wykluczenia stosowania petydyny, doprecyzowano warunki, które muszą zostać spełnione, aby zagwarantować możliwość wykonania równoległe wielu analgezji rodzącym, zapewniając z jednej strony bezpieczeństwo wszystkim znieczulonym rodzącym oraz gwarantując efektywne wykorzystanie kadry medycznej, wprowadzono rozwiązania zwiększające udział położnych anestezjologicznych w opiece nad rodzącą w warunkach analgezji regionalnej,
- wzmocniono znaczenie dwugodzinnego nieprzerwanego kontaktu matki z noworodkiem „skóra do skóry”, który nie powinien być przerwany dla ważenia i mierzenia noworodka,
- zebrano i uporządkowano w jednej części standardu kwestie związane z karmieniem piersią i żywieniem noworodka, która uwzględnia zarówno promocję i przygotowanie do karmienia piersią kobiet w okresie ciąży, opiekę laktacyjną na etapie porodu, na oddziale położniczym, nad kobietą w połogu i jej dzieckiem w miejscu zamieszkania albo pobytu, opiekę laktacyjną u kobiety w sytuacjach: poronienia, urodzenia dziecka

martwego, niezdolnego do życia, zgonu noworodka, informowanie o metodach hamowania laktacji zgodnie z aktualną wiedzą na temat laktacji, doborze akcesoriów do karmienia i preparatów do początkowego żywienia niemowląt,

- zapewniono profesjonalną opiekę położnej w miejscu zamieszkania lub pobytu każdej kobiecie w okresie połogu, która wyrazi taką wolę, również w sytuacji, gdy jej dziecko jest długotrwale hospitalizowane po urodzeniu, dziecko urodziło się martwe lub zmarło po urodzeniu,
- wprowadzono zmiany umożliwiające odbywanie się wizyt patronażowych położnej podstawowej opieki zdrowotnej u dzieci urodzonych przedwcześnie lub długotrwale hospitalizowanych,
- wprowadzono bezwzględny zakaz umieszczania kobiet w sytuacjach szczególnych, pod pojęciem których należy rozumieć: poronienie, urodzenie dziecka martwego, niezdolnego do życia lub obciążonego wadami letalnymi urodzenie chorego dziecka lub dziecka z wadami wrodzonymi, w salach szpitalnych razem z kobietami w okresie ciąży bądź kobietami w połogu, których ciąża zakończyła się urodzeniem zdrowego dziecka,
- rozszerzono możliwość skorzystania, przez kobiety w sytuacji szczególnej, z ciągłej profesjonalnej opieki położnej w miejscu zamieszkania albo pobytu. wskazano podstawowe elementy opieki położnej pozostawiając dostosować częstotliwość i liczbę wizyt odpowiednio do stanu zdrowia kobiety i jej potrzeb,
- zwrócono uwagę na potrzeby osób ze szczególnymi potrzebami w opiece okołoporodowej i konieczność zapewnienia im właściwej dostępności do świadczeń zdrowotnych.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mz-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-standardu-organizacyjnego-opieki-okoloporodowej/>

3. Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru oświadczenia odbiorcy uprawnionego (numer z wykazu: 1241)

Ustawa z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1831), która weszła w życie z dniem 12 grudnia 2024 r., przedłuża możliwość stosowania w rozliczeniach za energię elektryczną, z jednostkami samorządu terytorialnego oraz podmiotami świadczącymi usługi użyteczności publicznej, ceny maksymalnej w wysokości 693 zł/MWh w I kwartale 2025 r. Aby skorzystać z ceny maksymalnej, odbiorcy muszą złożyć do swojego sprzedawcy energii elektrycznej oświadczenie o byciu odbiorcą uprawnionym. Obecny wzór tego oświadczenia, określony w załączniku do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 sierpnia 2024 r. w sprawie wzoru oświadczenia odbiorcy uprawnionego (Dz. U. poz. 1225), skierowany jest do grona odbiorców objętych ceną maksymalną w 2024 r. W I kwartale 2025 r. z ceny maksymalnej będą mogli korzystać jedynie odbiorcy uprawnieni wskazani w art. 2 pkt 2 lit. d–f ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023–2025 (zwanej dalej „ustawą”), czyli jednostki samorządu terytorialnego oraz podmioty świadczące usługi użyteczności publicznej.

W związku z powyższym należy zaktualizować wzór oświadczenia odbiorcy uprawnionego, tak aby zapewnić możliwość składania oświadczeń odbiorcom uprawnionym do sprzedawców energii do końca stycznia 2025 r.

Rekomendowanym rozwiązaniem jest uchylene rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 sierpnia 2024 r. w sprawie wzoru oświadczenia odbiorcy uprawnionego i wydanie nowego rozporządzenia określającego wzór oświadczenia dedykowanego jedynie

jednostkom samorządu terytorialnego oraz podmiotom świadczącym usługi użyteczności publicznej.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).
Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mkis-w-sprawie-wzoru-oswiadczenia-odbiorcy-uprawnionego-3/>

4. Projekt rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniające rozporządzenie w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (numer z wykazu: 36)

W projekcie zaproponowano regulacje ustanawiające maksymalną temperaturę w miejscu pracy oraz obowiązki pracodawcy z tym związane.

Praca w upalne dni może być dużym wyzwaniem dla pracowników. Upał może mieć negatywne konsekwencje zdrowotne, takie jak omdlenia, udary, odwodnienie, nasilenie problemów układu sercowo-naczyniowego czy choroby nerek. Podczas upałów wiele osób czuje się gorzej, mogą występować problemy z koncentracją, może dojść do błędów i wypadków w pracy. Ekstremalnie wysokie temperatury to zagrożenie dla naszego zdrowia, a nawet życia. Z powodu postępujących zmian klimatu takich dni jest coraz więcej, w związku z powyższym pojawiła się konieczność zmiany obowiązujących przepisów.

W kodeksie pracy obowiązują przepisy prawa regulujące kwestie dotyczące zapewnienia pracownikom bezpiecznych i higienicznych warunków pracy. Przepisy art. 207 § 2 kodeksu pracy wskazują na konieczność podejmowania przez pracodawców działań mających na celu ochronę zdrowia i życia pracowników przez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy m.in.:

- organizowanie pracy w sposób zapewniający bezpieczne i higieniczne warunki pracy,
- reagowanie na potrzeby w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i higieny pracy (np. przez skrócenie czasu pracy pracowników lub wprowadzenie dodatkowych przerw w pracy) oraz dostosowywanie środków podejmowanych w celu doskonalenia istniejącego poziomu ochrony zdrowia i życia pracowników, biorąc pod uwagę zmieniające się warunki wykonywania pracy.

Jednakże rozwiązania te są niewystarczające, w związku z powyższym konieczne stało się uregulowanie maksymalnej temperatury zarówno w pomieszczeniu pracy, jak i przy pracy wykonywanej na otwartej przestrzeni, w stosunku do których konieczne jest zapewnienie odpowiednich rozwiązań dla pracowników lub zatrzymanie pracy.

Proponowane zmiany w stosunku do obowiązujących obecnie regulacji polegają na:

- zapewnieniu temperatury w pomieszczeniu pracy odpowiedniej do rodzaju wykonywanej pracy, natomiast gdy temperatura w pomieszczeniu pracy przekroczy określoną wartość dla danej klasy tempa metabolizmu pracodawca zobowiązany będzie do zapewnienia odpowiednich rozwiązań technicznych obniżających temperaturę, a jeśli nie będzie to możliwe, to do zastosowania innych rozwiązań organizacyjnych;
- zobowiązaniu pracodawcy do podjęcia odpowiednich rozwiązań organizacyjnych przy pracy na otwartej przestrzeni przy temperaturze powyżej 25 °C;
- zobowiązaniu pracodawcy do ustalania rozwiązań organizacyjnych w porozumieniu zawierającym między pracodawcą i zakładową organizacją związkową oraz po zasięgnięciu opinii lekarza sprawującego profilaktyczną opiekę zdrowotną nad pracownikami;
- określeniu przykładowego katalogu rozwiązań technicznych i organizacyjnych w nowo dodawanym załączniku nr 4 do zmienianego rozporządzenia w celu ułatwienia pracodawcom wywiązania się z ww. obowiązków;

- określaniu podczas oceny ryzyka zawodowego dla danego stanowiska pracy klasy tempa metabolizmu, których definicje pojęć i metody pomiaru są określone w Polskich Normach;
- zobowiązania pracodawcy do czasowego wstrzymania wykonywania pracy, jeśli pomimo zastosowania rozwiązań technicznych temperatura w pomieszczeniu pracy przekroczy 35 °C, a przy pracy na otwartej przestrzeni 32 °C, przy czym w przypadku pracy na otwartej przestrzeni konieczność czasowego wstrzymania pracy dotyczyć będzie jedynie ciężkich prac fizycznych;
- przyjęciu rozwiązania, że obowiązek czasowego wstrzymania pracy nie będzie dotyczył niektórych rodzajów prac, których wykonywanie jest obiektywnie konieczne; katalog wyjątków od obowiązku czasowego wstrzymania prac w znacznym zakresie pokrywa się z rodzajami prac, których nie dotyczy zakaz pracy w niedzielę.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mrpips-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-ogolnych-przepisow-bezpieczenstwa-i-higieny-pracy/>

5. Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie kryteriów uznawania obiektów budowlanych albo ich części za budowle ochronne (numer z wykazu: 1181)

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 207 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. poz. ...). Zgodnie z przywołanym przepisem minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia kryteria uznawania obiektów budowlanych albo ich części za budowle ochronną, mając na względzie konieczność zapewnienia odpowiednich warunków zabezpieczenia osób przebywających w tych obiektach przed określonymi zagrożeniami oraz potrzebę dalszego wykorzystania tych obiektów do realizacji zadań ochrony ludności i obrony cywilnej.

W projekcie wskazano definicję dotychczasowej budowli ochronnej, podstawowe i szczegółowe kryteria uznawania za budowlę ochronną obiektu budowlanego albo jego części, który w okresie przed dniem 1 stycznia 2025 r. pełnił funkcję budowli ochronnej. Kryteria te odnoszą się do funkcji ochronnych w zakresie ochrony osób przed skutkami zagrożeń powstałych w wyniku klęsk żywiołowych, zdarzeń o charakterze terrorystycznym lub działań wojennych. Spełnienie tych kryteriów odnosi się do faktycznego stanu technicznego budowli ochronnej lub do stanu technicznego po jej przebudowie lub dostosowaniu.

Projekt określa również kryteria techniczne zapewniające w dotychczasowej budowli ochronnej funkcję ochronną, w tym dodatkowe kryteria niezbędne dla zapewnienia ochrony osób w niej przebywających. Wskazano również uwarunkowania, których występowanie może powodować ograniczenie spełnienia określonej funkcji ochronnej z uwagi na zagrożenia wynikające ze zlokalizowania lub wyposażenia znajdującego się w dotychczasowej budowli ochronnej. Określono także kategorie odporności budowli ochronnej, w zależności od zapewnionych przez nie funkcji ochronnych oraz wytrzymałości mechanicznej konstrukcji. W przypadku schronów głównym kryterium jest wytrzymałość budowli ochronnej na obciążenia od powietrznej fali uderzeniowej oraz od fali uderzeniowej rozchodzącej się w gruncie. Natomiast w przypadku ukryć kryteria uzależnione są od wytrzymałości na obciążenia od powietrznej fali uderzeniowej oraz od fali uderzeniowej rozchodzącej się w gruncie oraz ochrony przed promieniowaniem przenikliwym gamma.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mswia-w-sprawie-kryteriow-uznawania-obiektow-budowlanych-albo-ich-czesci-za-budowle-ochronne/>

6. Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie udostępniania infrastruktury kolejowej (numer z wykazu: 93)

Przyczyną podjęcia prac nad zmianą rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie udostępniania infrastruktury kolejowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 602) jest konieczność wprowadzenia zmian w obszarze ustalania stawek opłat za dostęp do infrastruktury kolejowej. Celem regulacji jest przede wszystkim zwiększenie konkurencyjności transportu kolejowego. Planowany zakres zmian obejmuje także modyfikację wdrożenia przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 32, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2012/34/UE”, wynikająca w szczególności z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydanego w ramach postępowań prejudycjalnych dotyczących wykładni przepisów dyrektywy 2012/34/UE.

Założenia nowelizacji obejmują m.in.:

- wprowadzenie zmian w zakresie ustalania stawek jednostkowych opłaty podstawowej, tj. zaliczenie opłat za korzystanie z peronów jako część stawki zależnej od kosztów bezpośrednich, co wynika z treści wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 10 lipca 2019 r. w sprawie C-210/18 WESTbahn Management GmbH przeciwko ÖBB-Infrastruktur AG (ECLI:EU:C:2019:586), w świetle którego perony pasażerskie są elementem infrastruktury kolejowej, którego użytkowanie wchodzi w zakres minimalnego pakietu dostępu do infrastruktury kolejowej;
- urealnienie możliwości wprowadzania tzw. mark-upu jako składnika stawki jednostkowej związanego z uwzględnieniem rodzaju wykonywanych przewozów (segmentacja rynku), przy czym art. 32 ust. 1 dyrektywy 2012/34/UE dopuszcza możliwość wprowadzania tzw. mark-upu również w przypadku opłat dotyczących przewozów pasażerskich dotowanych ze środków publicznych;
- ujednoczenie zasad naliczania opłaty rezerwacyjnej za niewykorzystany odcinek przydzielonej trasy pociągu w przypadku rocznych i indywidualnych rozkładów jazdy, co ma ograniczyć ryzyko ekonomiczne przewoźników kolejowych;
- zwiększenie opłaty rezerwacyjnej za niewykorzystany odcinek przydzielonej trasy w razie niepowiadomienia o rezygnacji zarządcy infrastruktury mające na celu znaczące ograniczenie sztucznego blokowania przepustowości linii kolejowych, która to przepustowość mogłaby zostać wykorzystana przez innych aplikantów.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mi-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-udostepniania-infrastruktury-kolejowej/>

7. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wzoru formularza sprawozdania zawierającego dane statystyczne dotyczące zgłoszeń zewnętrznych (numer z wykazu: RD157)

Projektowane rozporządzenie realizuje upoważnienie ustawowe zawarte w art. 47 ust. 5 ustawy z 14 czerwca 2024 r. o ochronie sygnalistów (Dz. U. poz. 928), zgodnie z którą Rada Ministrów została upoważniona, po zasięgnięciu opinii Rzecznika Praw Obywatelskich, do określenia wzoru formularza sprawozdania zawierającego dane statystyczne dotyczące zgłoszeń zewnętrznych, które będą sporządzane przez organy publiczne za każdy rok kalendarzowy. Następnie sprawozdania będą przekazywane przez organy publiczne do Rzecznika Praw Obywatelskich w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, za jaki sprawozdanie zostało sporządzone. Natomiast Rzecznik Praw Obywatelskich na podstawie przekazanych sprawozdań będzie sporządzał sprawozdanie za dany rok

kalendarzowy i przekazywał je Sejmowi, Senatowi i Komisji Europejskiej, nie później niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, za jaki sprawozdanie zostało sporządzane.

Przedmiotowe sprawozdanie zawierać będzie dane obejmujące:

- 1) liczbę przyjętych zgłoszeń zewnętrznych;
- 2) liczbę postępowań wyjaśniających i postępowań wszczętych w wyniku przyjętych zgłoszeń zewnętrznych oraz informacje na temat wyniku tych postępowań;
- 3) szacunkową szkodę majątkową, jeżeli została stwierdzona, oraz kwoty odzyskane w wyniku postępowań dotyczących naruszeń będących przedmiotem zgłoszenia zewnętrznego – o ile organ publiczny posiada te dane.

Powyższe wynika z obowiązku nałożonego art. 27 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019, str. 17, z późn. zm.), zgodnie z którym – bez uszczerbku dla obowiązków sprawozdawczych określonych w innych aktach prawnych Unii państwa członkowskie przedkładają Komisji corocznie następujące dane statystyczne na temat zgłoszeń, o których mowa w rozdziale III, najlepiej w formie zagregowanej, jeżeli dane te są dostępne na poziomie centralnym w danym państwie członkowskim:

1. liczbę zgłoszeń przyjętych przez właściwe organy,
2. liczbę postępowań wyjaśniających i postępowań wszczętych w wyniku takich zgłoszeń oraz informacje na temat ich wyniku oraz
3. szacunkową szkodę majątkową, jeżeli została stwierdzona, oraz kwoty odzyskane w wyniku postępowań wyjaśniających i postępowań dotyczących naruszeń będących przedmiotem zgłoszenia.

Przyjęcie jednolitego wzoru formularza sprawozdania zapewni kompletność i przejrzystość przekazywanych danych przez organy publiczne, a także umożliwi Rzecznikowi Praw Obywatelskich właściwą agregację przekazanych danych, celem właściwego i terminowego wypełnienia nałożonego na niego obowiązku przekazania sprawozdania do Sejmu, Senatu i Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-rm-w-sprawie-wzoru-formularza-sprawozdania-zawierajacego-dane-statystyczne-dotyczace-zgloszen-zewnetrznych/>

II. Ogłoszone akty prawne (Dziennik Ustaw RP)

W analizowanym okresie opublikowano 54. akty prawne, tzn. ustawy, rozporządzenia Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i poszczególnych ministrów, obwieszczenia w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego. Z powyższych publikacji w zainteresowaniu pracodawców i przedsiębiorców znaleźć się mogą następujące akty prawne:

1. Ustawa z dnia 21 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw
 - Ustawa została opublikowana 16 grudnia 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 1853).
 - Wprowadzone uchwaloną ustawą zmiany mają m. in. na celu realizację założeń zawartych w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności, zwanym „KPO”, w ramach komponentu E „Zielona, inteligentna mobilność”. Wdrażane kamienie milowe to: 1) kamień milowy E1G „Wejście w życie ustawy wprowadzającej obowiązek zakupu przez operatorów oraz organizatorów publicznego transportu zbiorowego tylko zeroemisyjnych autobusów w miastach powyżej 100 000 mieszkańców począwszy od 1 stycznia 2026 r.”;

2) kamień milowy E1L (cz. pożyczkowa) „Wejście w życie aktu prawnego wprowadzającego obowiązek tworzenia stref niskoemisyjnych dla wybranych, najbardziej zanieczyszczonych miast”.

- Uchwalone regulacje zakładają obniżenie wymogów (z 30% do 22% liczby użytkowanych pojazdów) w zakresie udziału pojazdów elektrycznych we flocie użytkowanych pojazdów samochodowych w zakresie transportu osób w urzędach i jednostkach obsługujących naczelne i centralne organy administracji państwowej. Identyczne procentowe obniżenie wprowadzono w odniesieniu do urzędów obsługujących jednostki samorządu terytorialnego, w miastach i gminach, w których liczba mieszkańców przekracza 50 tys.
- W dalszej części uchwalone zmiany przewidują:
 - odstąpienie od obowiązku dotyczącego wykonywania, zlecenia lub powierzenia przez jednostki samorządu terytorialnego, z wyłączeniem gmin i powiatów, których liczba mieszkańców jest niższa niż 50 tys., zadań publicznych – z zapewnieniem odpowiedniego udziału pojazdów elektrycznych lub napędzanych gazem ziemnym,
 - wykonywanie przez gminy, w których liczba mieszkańców jest większa niż 50 tys., przewozów pasażerskich w transporcie drogowym, w ramach komunikacji miejskiej z przynajmniej częściowym wykorzystaniem autobusów zeroemisyjnych lub autobusów napędzanych gazem ziemnym pochodzącym z biometanu, lub zlecenia, lub powierzenia wykonywania takich przewozów podmiotom, które we flocie pojazdów przeznaczonych do wykonywania przewozów na ich obszarze przynajmniej częściowo wykorzystują tego rodzaju autobusy (a zatem zrezygnowano z określenia minimalnego (30%) progu udziału autobusów zeroemisyjnych lub napędzanych gazem ziemnym pochodzącym z biometanu we flocie użytkowanych pojazdów),
 - zniesienie obowiązku cyklicznego sporządzania analiz kosztów i korzyści związanych z wykorzystaniem, przy świadczeniu usług komunikacji miejskiej, autobusów nisko-i zeroemisyjnych.
- Ustawa wchodzi w życie 31 grudnia 2024 roku, z wyjątkiem art. 1 pkt 2, art. 4 pkt 1 lit. b w zakresie uchylanego pkt 20 i art. 4 pkt 2 w zakresie uchylanego pkt 3a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., a także art. 1 pkt 1, 3 i 4, art. 4 pkt 1 lit. a oraz lit. b w zakresie uchylanego pkt 21, art. 4 pkt 2 w zakresie uchylanego pkt 5 i art. 5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

2. Ustawa z dnia 21 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym

- Ustawa została opublikowana 16 grudnia 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 1855).
- Nowelizacja ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym wdraża do polskiego porządku prawnego przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/738 z dnia 6 kwietnia 2022 r. dotyczącej zmiany dyrektywy 2006/1/WE w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (Dz. Urz. UE L 137 z 16.05.2022, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2022/738”.
- Dyrektywa 2022/738 zawiera regulacje stanowiące, że państwa członkowskie nie powinny ograniczać użytkowania na swoim terytorium pojazdu najmowanego przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w innym państwie członkowskim, jeżeli pojazd ten został zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, wymogami bezpieczeństwa i innymi obowiązkowymi normami któregośkolwiek państwa członkowskiego oraz – jeśli jest to pojazd wymagający uwierzytelnionego wypisu z licencji wspólnotowej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady

(WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 72, z późn. zm.) – jeżeli został zatwierdzony do użytkowania przez państwo członkowskie, w którym dane przedsiębiorstwo ma siedzibę, za pomocą takiego uwierzytelnionego wypisu.

- Celem przyjęcia regulacji dotyczących korzystania z pojazdów najmowanych w dowolnym państwie członkowskim, a nie tylko w państwie członkowskim siedziby najmującego przedsiębiorstwa jest ułatwienie reakcji na krótkoterminowy, sezonowy lub tymczasowy wzrost zapotrzebowania przedsiębiorców na pojazdy oraz zastąpienie zepsutych lub uszkodzonych pojazdów, przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z niezbędnymi wymogami bezpieczeństwa oraz zapewnieniu odpowiednich warunków pracy kierowcom.
- Ustawa wchodzi w życie 31 grudnia 2024 roku.

3. Ustawa z dnia 6 grudnia 2024 r. o zmianie ustawy o rachunkowości, ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz niektórych innych ustaw

- Ustawa została opublikowana 17 grudnia 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 1863).
- Celem ustawy jest implementacja do krajowego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz. Urz. UE L 322 z 16.12.2022, str. 15), zwanej „dyrektywą 2022/2464” oraz dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2023/2775 z dnia 17 października 2023 r. zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE w odniesieniu do dostosowania kryteriów wielkości przedsiębiorstwa dla mikro-, małych, średnich i dużych jednostek lub grup (Dz. Urz. UE L 2023/2775 z 21.12.2023), zwanej „dyrektywą delegowaną”. Zasadniczym celem dyrektywy 2022/2464 jest zapewnienie, aby większa grupa przedsiębiorstw sprawozdawała istotne, porównywalne i wiarygodne informacje na temat zrównoważonego rozwoju, co jest konieczne dla realizacji celu, jakim jest zmiana przepływu kapitałów w kierunku finansowania przedsiębiorstw rozwijających się w sposób zrównoważony lub dążących do takiej transformacji. Nowelizacja zawiera także regulacje, których bezpośrednim celem nie jest wdrożenie przepisów prawa UE, ale które pośrednio są konsekwencją podniesienia progów w dyrektywie delegowanej.
- Nowelizacja wprowadza zmiany w: ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych, ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych

i pomocy, ustawie z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku oraz w ustawie z dnia 12 kwietnia 2024 r. o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw.

- W drodze nowelizacji do ustawy o rachunkowości m.in. wprowadzono nowy rozdział 6c Sprawozdawczość zrównoważonego rozwoju, który stanowi zasadniczą część implementacji dyrektywy 2022/2464 w zakresie przepisów dotyczących sporządzania sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju. Przepisy dodanego rozdziału będą miały zastosowanie do jednostek będących: spółką kapitałową, spółką komandytowo-akcyjną, spółką jawną lub komandytową, której wszystkimi współnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej, zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji, a także bankiem krajowym, oddziałem instytucji kredytowej albo oddziałem banku zagranicznego. Regulacje te nie będą natomiast stosowane w odniesieniu do funduszy inwestycyjnych otwartych, funduszy inwestycyjnych zamkniętych, specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych oraz alternatywnych spółek inwestycyjnych, o których mowa w przepisach o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.
- Ustawa wchodzi w życie 1 stycznia 2025 roku, z wyjątkiem art. 3, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r.; art. 13, który wchodzi w życie z dniem 22 czerwca 2025 r. oraz art. 10, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.

4. Ustawa z dnia 6 grudnia 2024 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw

- Ustawa została opublikowana 18 grudnia 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 1871).
- Celem ustawy jest wprowadzenie do polskiego systemu prawnego szczególnych regulacji z zakresu urlopów dla rodziców wcześniaków i dzieci hospitalizowanych po narodzinach.
- Ustawa wprowadza do systemu prawnego, obok istniejącego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego, urlopu rodzicielskiego nową instytucję - uzupełniający urlop macierzyński. Zgodnie z art. 1802 Kodeksu pracy, pracownica albo pracownik – ojciec wychowujący dziecko, bezpośrednio po wykorzystaniu urlopu macierzyńskiego, uzyskają prawo do uzupełniającego urlopu macierzyńskiego – w przypadku urodzenia dziecka:
 - 1) przed ukończeniem 28. tygodnia ciąży lub z masą urodzeniową nie większą niż 1000 g – w wymiarze tygodnia uzupełniającego urlopu macierzyńskiego za każdy tydzień pobytu dziecka w szpitalu do upływu 15. tygodnia po porodzie;
 - 2) po ukończeniu 28. tygodnia ciąży i przed ukończeniem 37. tygodnia ciąży i z masą urodzeniową większą niż 1000 g – w wymiarze tygodnia uzupełniającego urlopu macierzyńskiego za każdy tydzień pobytu dziecka w szpitalu do upływu 8. tygodnia po porodzie;
 - 3) po ukończeniu 37. tygodnia ciąży i jego pobytu w szpitalu, pod warunkiem że pobyt dziecka w szpitalu po porodzie będzie wynosił co najmniej 2 kolejne dni, przy czym pierwszy z tych dni będzie przypadał w okresie od 5. do 28. dnia po porodzie – w wymiarze tygodnia uzupełniającego urlopu macierzyńskiego za każdy tydzień pobytu dziecka w szpitalu w okresie od 5. dnia do upływu 8. tygodnia po porodzie.W przypadku urodzenia więcej niż jednego dziecka przy jednym porodzie przy ustalaniu wymiaru uzupełniającego urlopu macierzyńskiego będzie uwzględniana waga dziecka o

najniższej masie urodzeniowej oraz okres pobytu w szpitalu dziecka najdłużej hospitalizowanego.

- Przy ustalaniu wymiaru uzupełniającego urlopu macierzyńskiego okresy pobytu dziecka w szpitalu do upływu odpowiednio 8. albo 15. tygodnia po porodzie będzie się sumował, a niepełny tydzień będzie zaokrąglany w górę do pełnego tygodnia.
- Do uzupełniającego urlopu macierzyńskiego będą miały zastosowanie odpowiednio wskazane w ustawie przepisy ochronne Kodeksu pracy związane z korzystaniem z uprawnień rodzicielskich.
- W Kodeksie pracy wprowadzone zostały również zmiany, na podstawie których pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej, a także pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie i wystąpił do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka, będą mieli prawo do uzupełniającego urlopu macierzyńskiego na ogólnych zasadach, jeżeli pobyt dziecka w szpitalu będzie miał miejsce po przyjęciu dziecka na wychowanie.
- Ustawa wchodzi w życie 19 marca 2025 roku.

5. Ustawa z dnia 21 listopada 2024 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw

- Ustawa została opublikowana 19 grudnia 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 1881).
- Celem ustawy jest wprowadzenie do porządku prawnego regulacji dla sektora wodoru, która przyczyni się do likwidacji ograniczenia w rozwoju rynku wodoru oraz niepewności inwestycyjnej w tym zakresie.
- Uchwalone w ustawie rozwiązania umożliwiają realizację jednego z celów przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 2 listopada 2021 r. Polskiej Strategii Wodorowej do roku 2030 z perspektywą do roku 2040 – „Stworzenie stabilnego otoczenia regulacyjnego”.
- W szerszym kontekście, przyjęte przepisy będą realizacją jednego z kamieni milowych KPO, a także dadzą podstawę do spełnienia wymogów zrewidowanej dyrektywy o odnawialnych źródłach energii (tzw. RED III), która zakłada stopniowe zastępowanie wodoru pozyskiwanego tradycyjnymi metodami z paliw kopalnych wodorem odnawialnym lub niskoemisyjnym.
- Ustawa stanowi część pakietu legislacyjnego zwanego „Konstytucją dla wodoru”, którego głównym celem jest stworzenie ram regulacyjnych funkcjonowanie rynku wodoru w Polsce, i zakłada m.in.:
 - 1) wprowadzenie siatki pojęć w przepisach prawa energetycznego koniecznych do rozwoju i funkcjonowania rynku wodoru w Polsce;
 - 2) utworzenie ram umożliwiających międzysektorową działalność w zakresie gazu ziemnego i wodoru;
 - 3) stworzenie zasad certyfikacji i wyznaczania operatorów wodorowych;
 - 4) uregulowanie zasad koncesjonowania działalności związanej z magazynowaniem wodoru;
 - 5) zaprojektowanie zasad funkcjonowania systemów wodorowych;
 - 6) wprowadzenie systemowych mechanizmów wsparcia dla prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej dla projektów z zakresu technologii wodorowych;
 - 7) propozycję uproszczeń dla podmiotów inwestujących w rozwój systemu wodorowego.

- Ustawa wchodzi w życie 20 stycznia 2025 roku, za wyjątkiem art. 1 pkt 20 lit. a tiret drugie w zakresie, w jakim dotyczy dziesięcioletniego planu rozwoju sieci wodorowej o zasięgu unijnym, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.
6. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją w zakresie podatku od towarów i usług
- Rozporządzenie zostało opublikowane 20 grudnia 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 1898).
 - Rozporządzenie wprowadza zmiany w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 marca 2020 r. w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją w zakresie podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 55 i 1731) poprzez wprowadzenie zmian w zgłoszeniu rejestracyjnym VAT-R stanowiącym załącznik nr 1 do tego rozporządzenia.
 - Celem zmian jest dostosowanie zgłoszenia rejestracyjnego VAT-R do potrzeb związanych z rejestracją podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim niż Rzeczpospolita Polska, którzy będą chcieli skorzystać ze zwolnienia na terytorium kraju w ramach procedury SME, ale w związku z wykonywaniem transakcji wewnątrzspółnotowych będą obowiązani złożyć zgłoszenie rejestracyjne VAT-R w celu rejestracji jako podatnik VAT-UE.
 - W przypadku podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, którzy będą chcieli skorzystać ze zwolnienia w ramach procedury SME, nie będzie obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego. Jeżeli podatnik ten był zarejestrowany w Polsce jako podatnik VAT czynny i wybierze zwolnienie, o którym mowa w art. 113a ust. 1 ustawy o VAT, to naczelnik urzędu skarbowego wykreśli takiego podatnika z rejestru jako podatnika VAT czynnego po uzyskaniu informacji o zidentyfikowaniu go za pomocą indywidualnego numeru identyfikacyjnego EX, który będzie wykorzystywany na potrzeby zwolnienia na terytorium kraju. W przypadku gdy podatnik podlegał zarejestrowaniu jako podatnik VAT-UE naczelnik urzędu skarbowego pozostawi go w rejestrze, nadając mu status „podatnika VAT zwolnionego”.
 - Zmiany wprowadzone we wzorze zgłoszenia rejestracyjnego w zakresie podatku od towarów i usług VAT-R umożliwią rejestrację do VAT przez podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, którzy będą chcieli skorzystać ze zwolnienia na terytorium kraju w ramach procedury SME, ale w związku z wykonywaniem transakcji wewnątrzspółnotowych będą obowiązani złożyć zgłoszenie rejestracyjne VAT-R w celu rejestracji jako podatnik VAT-UE.
 - Rozporządzenie wchodzi w życie 1 stycznia 2025 roku.
7. Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 18 grudnia 2024 r. w sprawie wysokości stawek opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej
- Rozporządzenie zostało opublikowane 20 grudnia 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 1901).
 - Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.) do uiszczania opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej zobowiązani są wprowadzający sprzęt oraz autoryzowani przedstawiciele, wprowadzający baterie lub akumulatory, wprowadzający pojazdy, producenci, importerzy i wewnątrzspółnotowi

nabywcy opakowań, wprowadzający na terytorium kraju produkty w opakowaniach, wprowadzający na terytorium kraju opony oraz wprowadzający na terytorium kraju oleje smarowe. Wpływy z ww. opłat, zgodnie z art. 58 ust. 2 ustawy o odpadach, stanowią w 35,65 % dochód budżetu województwa (marszałka województwa), zaś w 64,35 % dochód budżetu państwa. Zgodnie z nowelizacją ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw nastąpiła zmiana polegająca na tym, że w latach 2025 i 2026 środki z części dotyczącej budżetu państwa będą stanowić bezpośredni dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW).

- W akcie prawnym następuje zwiększenie stawek opłaty rejestrowej i opłaty rocznej, które wynikają z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie wysokości stawek opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej (Dz. U. poz. 184). Opłaty te pobiera marszałek województwa za wpisywanie do rejestru i prowadzenie rejestru, dla podmiotów wskazanych w pkt 1 OSR. Zwiększenie stawek dla ww. opłat przyczyni się do zwiększenia dochodu zarówno po stronie budżetu województwa dla marszałka, jak również po stronie budżetu państwa, rekompensując w ten sposób zaistniałą w latach 2018-2023 zwiększoną inflację w Polsce, która za cały ww. okres wyniosła aż 43,9%.
- Nowe stawki zaczną obowiązywać od 2025 roku: – 200 zł dla mikro przedsiębiorców (dotychczasowa stawka wynosiła 100 zł), – 800 zł dla pozostałych podmiotów (dotychczasowa stawka wynosiła 300 zł).
- Zwiększone stawki opłaty rejestrowej i opłaty rocznej, uwzględniają wzrost kosztów, jaki nastąpił w latach 2018–2023, które są związane z utrzymaniem i prowadzeniem BDO, zarówno po stronie marszałków województw, którzy odpowiadają za prowadzenie rejestr, jak również po stronie budżetu państwa i Ministerstwa Klimatu i Środowiska, jako Administratora BDO. Jednocześnie takie rozwiązanie jest zgodne z przepisem art. 57 ust. 6 ustawy o odpadach oraz wskazaną w ustawowym upoważnieniu przesłanką dotyczącą tego, aby ww. stawki były ustalone przy zachowaniu zakresu wysokości tych opłat określonego ustawą, to jest między 50 zł a 2000 zł, oraz w taki sposób, że ich wysokość nie stanowi przeszkody w uzyskaniu wpisu do rejestru albo wykonywaniu działalności gospodarczej, szczególnie dla mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.
- Rozporządzenie wchodzi w życie 1 stycznia 2025 roku.